

[Inger Stilling Pedersen.]

Nielsen har været inde på. Jeg kunne også tænke mig at spørge: hvad hindrer eksamen i et kundskabsfag?

Vi håber, udvalgsarbejdet resulterer i et forslag, som vi kan give vor tilslutning.

Freddy Madsen (DKP):

Fra ministeriets side er det jo tidligere sagt, at gymnasieskolen er en overlevering fra middelalderen, og i betragtning af det er det jo ret så beskedent, hvad vi her stilles over for. Dertil kommer, at forslaget, som det også er sagt, er en konsekvens af folkeskoleloven, som vi har stemt imod. Det gør, at vi i og for sig er destineret på en vis skepsis i denne sag. Men nu vel, vi er jo blevet nøjsomme med hensyn til de ting, der kommer fra regeringen, specielt på uddannelsesområdet, og vi skal da også medgive, at der er positive ting i det forslag, som her lægges frem, hvorfor vi i det store og hele, altså taget som et nøjsomt fremskridt, vil være med til at støtte dets gennemførelse.

Der er en række punkter i det, som jeg skal komme ind på et par stykker af. Det er klart, at vi f. eks. græder tørre tårer over, at realafdelingerne i gymnasieskolerne nu forsvinder, for de har jo altid været en nem adgang for såkaldt bedre folks børn til at komme ind i gymnasiet. Det kan de komme sammen med alle andre nu, hvis forslaget bliver gennemført.

Der er med hensyn til alderskriterierne naturligvis noget positivt i, at man kan vende tilbage til gymnasiet, men der er også, og det gælder en række af punkterne, en tvetydighed i det, fordi det også kan bruges til at udskille nogle af systemet og sige, at nu kan de godt vente et stykke tid.

Vi er tilhængere af, at der skal være en virkelig erhvervsvejledning. Jeg vil godt spørge ministeren om, hvad der ligger i det. Om der heri ligger en imødekommelse af det, som en lang række organisationer inden for området har stillet krav om, nemlig at der skulle være en egentlig studievejledningsordning. Det er klart, at det vil kræve midler, men det vil efter min opfattelse også være en overordentlig nyttig ting. Det samme gælder spørgsmålet om de handicappede. Også det kan vi støtte, men også det kræver økonomi.

I det hele taget må jeg sige om økonomien, at det er nok forkert at læsse nye byrder over på kommunerne. Det må da være en naturlig opgave fra statens side at gennemføre de ting, som her bliver foreslået.

Men det væsentlige problem er jo spørgsmålet om den frie adgang til gymnasiet. Jeg må sige, at der er meget i denne sag, som kan vække undren. Jeg troede faktisk — det er nok naivt, men jeg troede faktisk at det var en aftale mellem forligspartierne omkring skolereformen, at nu havde man sikret den frie adgang til gymnasiet. Må jeg gøre opmærksom på, at hr. Maigaard, som jo var en af forligsdeltagerne, fra denne talerstol gjorde opmærksom på, at nu var der fri adgang til gymnasiet. Det blev taget op af fru Gerda Møller i debatten, men det stod uimodsagt både fra fru Tove Niensens og fra undervisningsministerens side. Alle vi, der altså ikke var involveret med bag de lukkede døre for at diskutere folkeskoleloven, måtte faktisk leve med den opfattelse, at her var der truffet aftale mellem forligspartierne om, at der var fri adgang til gymnasiet. Nu kommer man altså fra flere partiers side og går imod denne frie adgang. Det er naturligvis op til forligspartierne at vurdere, hvor rimeligt det er, men for os andre må det komme som noget af en overraskelse. Om der er løbet fra de givne løfter, eller om det hele tiden har været en forudsætning, at det bare var det figenblad, SF skulle dække deres forligsdeltagelse med, det kan vi naturligvis ikke vide. Men som sagt kommer det for os som en overraskelse.

Det kommer også som en overraskelse, eller måske ikke som en overraskelse, men jeg synes alligevel som en meget dårlig ting, at undervisningsministeren har ladet sig presse til at udskyde den ting. Altså nu har vi holdt møde efter møde på Marienborg og andre steder og diskuteret i timevis om, hvad der gøres ved ungdomsarbejdsløsheden, og så kommer man nu, hvor man virkelig kunne gøre noget ved den ungdomsarbejdsløshed, og siger, at man vil udskyde den historie i 2 år. Ja men her har vi jo faktisk meget klart fortalt, hvad det drejer sig om. Alle vil gerne tale om den ting, men når det kommer til de konkrete ting, når det kommer til den konkrete virkelighed, så vil man i virkeligheden ikke løfte en finger for